

jeugdboek

Samen in een boot

Kapitein Kees vindt dat de cavia mee moet

LEONIE BREEBAART

Veel en veel liever had Kees een hond gehad, zo'n hond als de buurvrouw heeft en waar hij wel mee uit wandelen mag. In plaats daarvan heeft zijn moeder hem een 'schattige' langharige cavia gegeven. Maar wat moet een jongen nou met een cavia? Hoe Kees die teleurstelling verwerkt, konden we al lezen in 'Liever een hond'. Maar wie dat eerdere boek van Anke Kranendonk niet kent, kan ook rustig beginnen met het net zo geslaagde en zeker zo spannende 'Kapitein Kees'.

Want dat er in dit verhaal van alles mis kan gaan, begrijpen we al op de eerste bladzijde. Kees wil op zijn boot zowel buurhond Bas meenemen als zijn cavia Hector; die stopt hij in een snel bij zijn zusje weggegriste rugtas. Maar zijn moeder vertelt hij niks over het plan. Kan Kees wel omgaan met zo'n boot? En hoe krijgt hij hond Bas aan boord?

Gewoon 'spring' roepen helpt in elk geval niet. Dan gaat Bas alleen maar hard zitten kwispelen en blaffen. Toch lukt het uiteindelijk de hond aan boord te krijgen. En dan wordt het echt eng, want dan stevent Kees in volle vaart op een drukke waterweg met hoge golven af. Het lukt maar nét om niet om te slaan. "Dit doen we dus nooit meer", zegt Kees tegen de dieren in de boot. 'Dit was een beetje te gevaarlijk. Maar ik weet nu hoe het moet.

Vinden jullie het een beetje leuk?"

Het is bepaald niet Kees' laatste avontuur, want even later gaat hond Bas achter de schapen aan en Kees stuit ook nog op een oude dame die letterlijk en figuurlijk de weg is kwijtgeraakt en moederziel alleen op haar pantoffels door de polder schuifelt. Kees besluit haar te redden. Zij moet ook in de boot. Dat de demente bejaarde overal 'ja' op zegt vindt hij wel grappig. "Mevrouw, bent u soms dronken?" "Ja." "Mevrouw, lust u poep?" "Ja."

Kranendonk beschrijft Kees' avonturen grappig, eenvoudig en raak; ze moet geweldig goed hebben gekeken naar de motoriek van jongens, honden en wiebelige bootjes. Maar het knapste is toch hoe ze ons laat meeleven met Kees, met zijn bravoure én momenten van paniek. Bijvoorbeeld als de cavia in het water valt: "Waar is Hector? Dit mag niet gebeuren. O nee! Misschien moet Kees in de sloot springen. Nee, nee, hoe diep is het? Hector, Hector!" Je voelt zijn schrik.

De heldergekleurde illustraties laten je nog sterker meeleven met Kees: zo donker is de brug waar hij onderdoor moet varen – en zo hoog zijn de golven.

Anke Kranendonk: Kapitein Kees.

Ill. Annemarie van Haringen. Lemniscaat; 174 blz. €13,95 Vanaf 6 jaar.

'Dit doen we dus nooit meer', zegt Kees.
 'Dit was een beetje te gevaarlijk'

